



1921-1986

65 jaar

***St. Willibrordusschool
Olburgen***

Voorwoord

Bij gelegenheid van het 50-jarig jubileum van de afdeling Olburgen/Rha van de Katholieke Plattelandsvrouwen Organisatie op 14 december 1986 werd dit boekje over onze parochieschool door de Parochiële Charitatieve Instelling aangeboden.

We hebben een keus moeten maken uit de grote hoeveelheid gegevens en foto's.

De samenstellers

Primair onderwijs in de gemeenschap Olburgen/Rha in de (19e en) 20e eeuw.

PROLOOG:

In de eerste helft van de 19e eeuw werd in (op) Rha door het toenmalige bestuur van de gemeente Steenderen een openbare lagere school gesticht. De school werd bezocht door kinderen uit De Emmer, Rha en Olburgen.

Aan het eind van de 19e eeuw woedde in ons land de onder die naam bekend geworden schoolstrijd. Uit de kringen van de Protestanten en de Katholieken begon men meer en meer te roepen om gelijkberechtiging. Alleen het openbare onderwijs werd door de regering bekostigd. Protestants Christelijk of Rooms Katholiek onderwijs moest door de ouders (dorps- of stadsgemeenschappen) betaald worden. Er zijn vele gevallen uit die tijd bekend van gemeenschappen die een eigen school hadden. Een voorbeeld hiervan in onze gemeente is Toldijk.

Het woord discriminatie zal 100 jaar geleden nog wel niet in zwang zijn geweest; wat het regeringsbeleid van toen betreft kunnen we wel degelijk spreken van discriminatie. Begrijpelijk dat velen ijverden voor gelijkberechtiging van alle onderwijs. In dit kader moeten zeker genoemd worden Dr. H. Schaepman (katholiek) en A. Kuyper (protestant), die niet ophielden de regering er op te wijzen dat alle onderwijs een staatszaak is en niet alleen het openbare onderwijs. Resultaat werd niet spoedig bereikt. Pas aan het begin van deze eeuw werd de bekende onderwijswet van Minister J. de Visser aangenomen. Deze wet trad in werking in 1920.

Toen de financiële gelijkstelling wettelijk geregeld was werd in onze gemeenschap door het toenmalige kerkbestuur onder leiding van pastoor C. Laarhoven het plan opgevat ook hier een Rooms Katholieke Lagere School te stichten. En ze kwam er. (Zie foto op het titelblad.)



1921-1944

De openbare school in Rha bestond nog steeds. Het hoofd van die school was H. Smeets afkomstig uit Limburg.

Hij was katholiek en solliciteerde (men zegt mondeling) naar het hoofdschap van de nieuwe school in Olburgen. Hij werd benoemd en betrokken in 1921, enige tijd voor de ingebruikname van de school, de nieuwe grote hoofdenwoning, samen met zijn vrouw en 4 kinderen.

Toen in 1921 de Sint Hillibrorden
school in Olburgen was gesticht, werd de
heer H.H. Smeltz als hoofd van deze school
benoemd. Voordien was hij al enige tijd
als hoofd van de openbare school in Rha-
werkraam geweest. De Rk. leerlingen gingen
vanzelfsprekend met de meester naar de
nieuwe school.

Meester Smeltz was iemand
met een breed belangstelling, waar het de ge-
meenschap Rha-Olburchen betrof. Maar op de
eerste plaats was hij onderwijzer, die de algemene
ontwikkeling van de leerlingen voorop stelde
en het onadwys afstemde op het feit, dat de lagere
school voor velen het enige onderwijs wat dat
men genoot.

Als je in die tijd tot de gelukkigen
behoorde, die het niks mocht maken met een o-
ander vervolgonderwijs en je kwam van Olburgen
dan zat je wel goed. Dat wat betreft is er al-
tijd een stroom van Olburgen uitgegaan.

Ook is meester Smeltz al die jaren
een zeer toegewijd directeur van het ranghoor
gewest. Verder was de techniek een van zijn
hele liefhebberijen. Hij zei nog wel eens: Ik ben
mijn reeping misgelopen. Dit neemt niet weg,
dat hij met zijn breed belangstelling wat de ge-
meenschap betrof, zeer veel heeft betekend.

Voor hen die hem gekend hebben was hij
een onvergelyklijke mens.

Leuven November '86 R.J. Gosselink



11

Wm. H. School
Children

± 1925



De school in Olburgen startte met 2 leerkrachten. In de laagste 3 klassen werd meester Smeets geassisteerd door een juffrouw. Eerst was dat juffrouw Weijers, later juffrouw Hylkema. In 1929 werd de ons zeer bekende juffrouw Polman uit Doesburg benoemd. Ruim 26 jaar is zij aan onze school verbonden geweest.



Een schoolreisje naar de waterval in Loenen (omstreeks 1925)

Herinnering aan mijn Olburgse Schooltijd.

Die begon op 1 juli '29. Wat mij al spoedig opviel was, dat de sfeer er zeer gemakkelijk was en dat vooral mij best, je stond dicht bij de kinderen en dat moest ook wel, vooral in verband met de 1^e klassers. Die kleuters moesten nogal een stap zetten! Vanaf hun vrije buitenleventje naar het schoollokaal. Dat betekende: netjes stil in de bank zitten. Leefst met de armpjes krompachtig over elkaar, tussen vreemde kinderen, luisteren naar een vreemde juf met zo'n andere taal. Dat was de eerste tijd een hele klus voor de juf om die peuters wat te wennen en ook nog wat te leren. Dan had je nog een 2^{de} en 3^{de} klas. Ja, je moest soms een vindingrijke duisendpoot zijn. Gelukkig was mijn HOOft! de heer Smeets mijn grote stimulant.

Die wist werkelijk soms heel goede, eenvoudige manieren, om de jeugd wat kennis bij te brengen. Later toen de kleuterschool werd opgericht, werd het voor mij wat eenvoudiger en nog later, toen we met zijn drieën de school runnen, was het voor mij bijna een peulschilletje!

En dan de handwerklessen: Er werd aan beide kanten hard gewerkt. Eerst breien met twee handen, verder haken, lettermerken, masken, stoppen en naaien. Ja zelfs met een echte naaimachine. (2^{de} klas, een groepje)

Zo heb ik met veel plezier 20 jaar gewerkt aan de Olburgse jeugd, dank zij de volle medewerking van de ouders.

En onder 3 hoofden: de heren Smeets, Roerink en Oosseling, waarvan de voorlaatske zijn titel heeft. Besaunders in liefhebbende schijn. En dat werd het einde van mijn Olburgse tijd. op 1 Sept. '55
R. Roerink - Tolman.



Trouwfoto meester Roerink en juffrouw Polman.

Anecdote:

Schoolreisje ± 1935 naar de dierentuin in Arnhem.

*Voor 5 cent, trein 35 cent, toegang dierentuin 10 cent. Totaal 50 cent.
(Ranja werd meegenomen)*

In de jaren 1943 en 1944 ging de gezondheid van meester Smeets sterk achteruit. De benoeming van een waarnemend hoofd werd noodzakelijk Juffrouw Hoorneman verving hem in de zomer van 1944. Met ingang van het schooljaar 1944-1945 ging meester Smeets definitief met ziekteverlof. Zijn opvolger was Th. Roerink.

Het bestuur van onze school heeft in 1944 een goed besluit genomen door Th. Roerink te benoemen als hoofd van de school. Hij stond in Doësborg bekend als een uitstekend onderwijzer. Ook als hoofd was hij uitnemend. Ofschoon de naoorlogse jaren erg moeilijk waren om op gang te komen, het onderwijs in Olburgen bloeide onder leiding van meester Roerink.

Ook buiten de school was meester Roerink zeer actief: lid van het zangkoor, lid van het Oranjecomité, technisch adviseur van de Jonge Boerenbond. Naar het agrarisch leven ging zijn hart uit. Hij gaf cursussen aan jonge boeren en tuinders. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij in 1953 benoemd werd tot directeur van de nieuwe Lagere Landbouwschool te Baak.

Naast meester Roerink en juffrouw Polman waren in die jaren aan de school werkzaam: (het was inmiddels een drie'mans'school geworden) F. Schimmel, J. Smeets (Hanneke, dochter van meester Smeets), A. van Alphen-van der Eerden, C. Braam, G. Bekker, A. Gosselink, A. Mertens, J. Schoonwater, J. van der Watering en M. Clerk-Teubner.

Anecdote:

In de taalles bij juffrouw Polman werden spreekwoorden en uitdrukkingen behandeld. Aan de orde kwam: 'Hij is een man van de klok'.

Wie is een man van de klok, vroeg de juf.

Een van de kinderen stak de vinger op en zei: Geert Gosselink

(En dat is hij nog steeds, letterlijk en figuurlijk)

(Hoelang doet die man dat werk al?)

1953-1985

Th. Roerink werd opgevolgd door A. Gosselink. Samen met E. Polman en J. de Ridder vormde hij enkele jaren het team van de school. In de eerste jaren trad hij in de voetsporen van zijn voorganger, die hem met raad en daad bijstond. Dat kon ook gemakkelijk want meester Roerink bleef nog twee jaar in de hoofdenwoning in Olburgen wonen.

De tijden veranderen en zeer zeker ook het onderwijs. In deze jaren werden beproefde verbeteringen in Olburgen ingevoerd.

Anecdote:

De deur van de bibliotheek stond ver open. Alle warmte verdween de gang in. Meester Gosselink zei tegen Doortje: Doe eens even die plank in dat gat. Doortje reageerde meteen en gooide de deur niet al te zachtzinnig dicht en zei laconiek: Past precies.

Niet alleen in onderwijskundig opzicht werd met de tijd meegegaan. Ook het gebouw was aan een grote vernieuwingsbeurt toe. Alle scholen in de gemeente waren gemoderniseerd. Olburgen bleef niet achter. Zo omstreeks 1965 namen de plannen vaste vormen aan. Het duurde nog 3 jaar voor het ministerie het groene licht gaf. In de zomervakantie van 1968 werd het gebouw ontruimd en een noodschooltje betrokken.

De noodschool



Medio augustus 1968 begon de verbouw, die tot mei 1969 duurde.

Op 27 mei 1969 was het groot feest bij gelegenheid van de heropening. Er waren veel sprekers en veel gasten.



De nieuwe

In 1971 werd C. Visseren-van Heck aan de school benoemd. Vele malen werd zij genoemd de tweede juffrouw Polman. Dat is voor beide dames een hele eer. Ruim 12 jaar heeft zij onze school gediend en hoe.

Brief van Mevr. Visseren

Herinneringen aan Olburgen van juffrouw Visseren

(10 mei 1971 - 1 augustus 1983)

Op 10 mei '71 kwam ik naar Olburgen. Sinds die dag weet ik eigenlijk pas echt dat een rivier een natuurlijke grens is. Het veer "Steeds voorwaarts" zag ik 's morgens, op weg naar school, vaak voor me uit varen.

Wat mij in het begin op school vooral opviel waren de enorme handen-arbeidvoorzieningen. Van alles was er: lange stevige tafels, een ladenkast met alle mogelijke luxe soorten papier, een grote kast vol figuurzagen, klemmen, leertangen, vijlen, hamers, spijkers, schroeven, boortjes, zinken platen, ijzeren liniaals, mesjes, verfkwasten enz. enz., teveel om op te noemen. Dan stond de kelder nog vol hout in alle maten en het magazijntje vol dozen gevuld met stukken leer, raffia, pitriet en materialen van allerlei aard. Wat meester Gosselink voor werkstukken met de jongens wist te maken was indrukwekkend.

Juffrouw Gosselink handwerkte met de meisjes. In het begin vond ik het een beetje raar dat de kinderen haar "tante Iete" noemden. Ook hier viel me op: er was materiaal bij de vleet. En wat zij de meisjes bij wist te brengen is onvoorstelbaar. De kleintjes van de eerste klas zette ze al achter de naaimachine, de groten konden op den duur zelf brei-, haak- en naaipatronen lezen. Alle mogelijke technieken zag ik haar met de kinderen beoefenen, tot macraméknopen en kantklossen toe. En dan wist ze er tevens een leuke toepassing voor te bedenken. Het gedifferentieerd (voor ieder kind de vorm die past bij diens aanleg) bezig zijn met textiele werk-vormen bracht zij al in de praktijk lang voordat dit in de mode kwam. Zeer ter zake kundig had zij een grote liefde voor haar vak. Daarbij was ze voor de kinderen heel toegankelijk: ze was aller "tante Iete". Ik had nooit zo'n handwerkjuf gezien.

Toen ik in mei '71 in Olburgen kwam, zijn we vrijwel meteen begonnen met de voorbereidingen voor het opvoeren van een musical voor het afscheid van juffrouw Besselink en juffrouw Jansen. En musicals zijn er sindsdien heel wat gespeeld. Het was altijd prachtig daarmee bezig te zijn. De hele school werd dan gemobiliseerd: zanglessen, tekenen, handwerken en handen-arbeid stonden al in een ververwijderd stadium in het teken van de musical en op het laatst moesten bijna alle lessen eraan geloven. Dan trokken we al of niet met rekwisieten naar zaal Te Braake. Ik herinner me dat we voor de repetitie- en uitvoeringsdata altijd zéér tijdig moesten reserveren! Maar niet alleen de school stond op zijn kop, ook het halve dorp werd erbij betrokken. Geweldig was de spontane hulp die we dan kregen. Wat zijn er appelkisten aangesleept om het toneel op te bouwen en wat hebben mannen daarbij getimmerd! De dames vervaardigden de heel mooie en vaak zeer ingewikkelde kostuums.

Even zien welke musicals tussen 1971 en 1983 allemaal gespeeld zijn: Waar is Hansje?, Meester Pennelik, Het koffertje van meneer van Dalen, De wonderlijke tijdsmachine van professor Knap, De tovenaars van Alkmaar, Het mooiste geschenk (kerstmusical), Dokter Pompelmoes in groente en fruit en Het vreemde songfestival.

In 1983 hebben zeer tot mijn genoegen, de oud-leerlingen de fakkel overgenomen. Schitterend vond ik de selectie die ze, bij gelegenheid van het afscheid van juffrouw Rademaker en van mij, uit bovengenoemde musicals hebben samengesteld en uitgevoerd!

De school van Olburgen had onmiskenbaar een katholieke identiteit. Dat kwam naast de lessen vooral tot uiting in de vieringen in de kerk en in de school. Hoogtepunten daarbij waren de Eerste Communie en de Schoolverlatersviering. Ik had altijd het gevoel dat de hele gemeenschap daarbij betrokken was. In school vierden we ieder jaar o.a. het kerst- en het paasfeest. Daar gingen dan weken van intensieve voorbereiding aan vooraf. Op de dag zelf werd in de klas een grote tafel gereedgemaakt en sfeervol versierd met bloemen en kaarsen. De kinderen speelden en zongen van de vrouwen bij het lege graf en van de herders die de wacht hielden bij hun kudde. Na afloop gingen de kinderen met de paastekening of het kerstkribbebeeldje blij de vakantie tegemoet.

Voor mij ook heel specifiek gekoppeld aan de school van Olburgen is het volgende:

- Spelen en tekenen "achter de dijk".
- "W.c." werd "toilet". Een kind: Ja juffrouw, anders kun-de ook wel zeggen "plee"!
- Bij huisbezoek: "Juffrouw, de hond zit vast!"
- De schoolbibliotheek in de gang. De eerste klassertjes haalden een op hun vorderingen afgestemd boekje in de klas. Later reed de biblio-bus voor.
- Hoge scores bij de cito-toetsen!
- Schoolreisjes; twee moeders (in principe ook vaders) mochten mee. Meester Gosselink hield een lijst bij.
- Uithungige Sinterklaasfeesten met na afloop voor Sint, Piet en alle medewerkers een goed glas wijn op de pastorie!
- Gezellige spreekuur-ouderavonden die altijd uitliepen. Een bel hielp niet.
- Het belendende perceel, geheten "Huize Hopeloos" - Een wereld!!

Nu moet ik ophouden; anders krijg ik - nog meer - heimwee!

C.T.M. Visseren-van Heck

Anecdote:

Meester Gosselink behandelde in de biologieles de overbrenging van stuifmeel op de stamper bij bloemen. Kortom: de bevruchting. Uiteraard kwam ook het woord kruisbestuiving voor.

Na de biologieles kwam het vak geschiedenis. Behandeld werd de grote volksverhuizing, omstreeks 400. De meester vertelde dat de Germaanse stammen opgenomen werden onder de nieuwe bevolking van Saksen en Franken. Een Saksische jongeman werd verliefd op een germanenmeisje of een jonge Batavier verloor zijn hart aan een Frankische schone ...

Kortom: de oorspronkelijke bevolking verdwijnt uit de geschiedenis.

Een jongen uit de hoogste klas steekt de vinger op en vraagt: 'Meester, was dat nou kruisbestuiving?'

(Hij wist al waar Abraham de mosterd haalde)



Schoolpleinfeest toen meester Gosselink 25 jaar onderwijzer was (1974)



Een greep uit de honderden musicalfoto's





Het afscheid van juffrouw Visseren en juffrouw Rademaker in juni 1983.

In de zeventiger jaren werden in ons land de tekenen steeds duidelijker zichtbaar, dat er grote veranderingen plaats gingen vinden bij het primair onderwijs. De twee naast elkaar bestaande vormen, kleuteronderwijs en lager onderwijs, zouden samensmelten tot basisonderwijs.

Na enkele malen uitstel werd de basisschool een feit op 1 augustus 1985. Ook de school in Olburgen werd basisschool. In het schooljaar 1984-1985 werkte A. Gosselink nauw samen met G. Klaassen om de vele vele zaken te regelen vóór 1 augustus 1985, want met ingang van die belangrijke datum droeg hij de leiding over aan zijn opvolger G. Klaassen.

In de periode 1953-1985 waren ook aan de school werkzaam: C. Bruggeman, A. Schipvaart-Beuwer, L. Raateland, L. Bekker, A. van Onna, Th. Hoogeveen, C. van der Borg, H. Weijmar Schulz, A. van Hertum, M. Besselink, G. Kegels, H. Snellaars, E. Rademaker-Felthuis, J. Kiwitz, A. Wegman en M. de Graaf-Verspuij.

Zeër zeker mag in dit rijtje niet vergeten worden juffrouw Iete Gosselink, die zich vele vele jaren heeft ingezet, en zich nog steeds inzet, voor, zoals dat nu heet, de textiele werkvormen.

1985 - ad multos annos

De school is nu basisschool. Er wordt onderwijs gegeven aan kindren van 4 tot 12 jaar in 8 groepen.

De invoering van het basisonderwijs was niet alleen onderwijskundig, maar ook financieel een grote operatie. Het schoolgebouw moest worden aangepast aan de nieuwe onderwijsvorm. Het mocht echter niet meer kosten dan strikt noodzakelijk. Het gevolg was dat het kantoortje c.q. personeelskamer werd ingericht tot klaslokaal. Het middelste lokaal werd speel-gymlokaal voor de jongste groepen. Ook buiten het gebouw werden veranderingen aangebracht. Het gazon werd buitenspeelsterrein voor de kleuters, met zandbak en klimrek.

De leiding is in handen van directeur Klaassen, bijgestaan door Z. van der Maden. Zij hebben een volledige weektaak. Parttime zijn aan de school verbonden: J. Kiwitz, M. Gosselink, M. de Graaf-Verspuij en A. Gosselink.

De grootste verandering, die de invoering van de basisschool met zich meebracht was de uitbreiding van de lagere school met twee kleutergroepen. Onze kleuters kunnen van nu af aan in Olburgen naar school.

Voor onze school bracht dit een heel nieuwe vorm van 'wijsheid' met zich mee.
Leest u maar!!

Renske: 'Met moederdag zijn wij ook bij oma geweest en toen heb ik ook het versje opgezongen!'

De kleuters zitten in de kring. De juf laat enkele plaatjes zien van dieren uit andere landen. Het eerste plaatje laat een kameel zien. De juf vraagt: 'Hoe heet zo'n dier met één bult?'

Emmeke: 'Eh, een domme zaris!'

Mirelle komt onder het buitenspelen bij de juf met een bezweet gezicht en zegt: 'Juf, ik heb het zweetwarm!'

Bram zegt tegen de juf: 'Weet je wel waar ik woon?'

De juf antwoordt: 'Nee. Waar woon jij dan?'

Bram: 'Ik woon op de aardbeieseweg.'

Bij een spelletje moesten de kinderen raden wie er aan de deur kwam. De juf belt aan en zegt: 'Alstublieft mevrouw, 2 ons vleeswaren en een pond gehakt.' Joska weet het en zegt: 'De vleesman'.

De juf zegt tegen de kleuters dat ze niet zoveel plaksel moeten gebruiken. Boukje doet wat lijm aan de kwast en vraagt: 'Is dit zat genoeg, juf?'

Wijnand weet wat onweer is. Hij zegt: 'Dat komt als de wolken ruzie hebben.'

Er werden foto's bekeken.

De juf zegt: 'Kijk Annemarie, hier sta jij ook op de foto.'

Annemarie: 'Maar daar heb ik wel een ander pak aan.'

Boukje: 'Maar wel het zelfde hoofd!'



Gerard Klaassen

EPILOOG

Olburgen-Rha, november 1986

Na het lezen van deze brochure is het voor mij een prettige zaak hier een slotwoordje aan toe te mogen voegen.

Natuurlijk heb ik de oprichting van onze school Olburgen-Rha niet meegemaakt. Dat dit niet zo eenvoudig en gemakkelijk geweest zal zijn, laat zich wel raden.

Wat ik wel mocht meemaken in de laatste negen jaren is de instandhouding van de school. Hier is een enorm werk aan geweest, gezien de wijzigingen en verlegging van normen. Maar onder de bezielende leiding van meester A. Gosselink als hoofdonderwijzer en diens personeel, is dat toch gelukt.

Als in een kleine gemeenschap als de onze de school zou zijn opgeheven, zou er toch een soort van leemte zijn ontstaan. Gelukkig is dit niet gebeurd.

Laten we met elkaar hopen dat dit ook niet gebeuren zal. In ieder geval zal het niet aan meester G. Klaassen, de huidige directeur, liggen, die met het overige personeel bereid is zijn brede schouders daar onder te zetten.

Gods zegen moge ook in deze met ons zijn.

J.A. Bots, pastor.

KLEUTERONDERWIJS

Onze gemeenschap heeft ook kleuteronderwijs gekend. Weliswaar niet in een eigen gebouw, maar in zaal Te Braake. Wijlen Bart de Moll liet in 1954 de landbouwschuur verbouwen voor een tweeledig doel:

- Tijdelijke huisvesting voor het kleuteronderwijs. (Er zijn plannen geweest voor de bouw van een kleuterschool, maar die zijn nooit gerealiseerd.)
- Feest- en vergaderzaal.

Het is steeds een één'vrouws' Kleuterschool geweest.

Greet Smeets 1954-1966

Marcelle Jansen 1966-1971

José Klaassen 1971-1976

Helaas moest er een eind komen aan het kleuteronderwijs in Olburgen. Het aantal kleuters bleef sterk dalen, zodat er aan de wettelijke normen niet meer voldaan kon worden. Per 1 januari 1977 werd de school opgeheven.



Kleuterklas 1967



Kleuterklas 1968



REÛNIES

Vóór 1986 zijn er geen reünies gehouden.

De zesde klassers die in 1948 onze Lagere School verlieten zijn nu 50 jaar. Dat was voor hen de aanleiding om de klas van 1948 na 38 jaar weer bijeen te roepen. Dat gebeurde op 12 april 1986.

Ook de inzet van onz' tweede jeugd,
deed ons op deez' plek weer heel veel deugd!

12 april 1986.



Namen: Antoon Beuseker, Guus Beuseker, Theo Gosselink, Everhard Horstink, Joost Horstink, Riky Kraaijvanger, Christien Lebbink, Gerard Lebbink, Joke Metze, Antoon Metz, Johan Rutgers en Jan Sonneveld.

De tweede reünie werd gehouden op 15 november 1986. Bijeen kwamen de zesde klassers die in 1956 de school verlieten. Aanleiding was het feit dat dat 30 jaar geleden was.



Namen:

zittend v.l.n.r. Jan Pasman, Harrie Giesen, Gerda Wigman, Doortje van Hal, Marietje Horstink, Jo Jansen, Harrie Pelgrom en meester Gosselink

staand v.l.n.r. meester de Ridder, Gerard Scheerder, Frans Siepman, Alfons Lebbink, Jos Sesink, Jan Aalberts, Hans Meljer, Marietje Langenhof, Theo van Hal, Antoon Langenhof, Marietje van Hal, Maria Beuseker en juffrouw Iete Gosselink.

Op 12 april en op 15 november waren het zeer gezellige bijeenkomsten. De deelnemers van beide reünies kunnen zeggen: buitengewoon geslaagd.



Jeugdig Olburgen en Rha ± 1938-1939



1957





1959

± 1962



± 1964-1965



Personeel ± 1958-1959



Personeel ± 1964-1965





Deze foto werd gemaakt kort nadat de verbouwde school weer in gebruik was genomen.
Zomer 1969.



Zomer 1977.

